

Dinle Beni Kızım

– SeyfettinTEMÜR · 15 Ekim 2011

DİNLE BENİ KIZIM

Dinle beni kızım bu sözüm sana
Hal hatır sormuştun geçen yıl bana
Hasretinle yanan garip bir ana
.....Acep bilebilsem kim senin anan
.....Benden çok sevip, var mı sana yanan

Unutma! ana diye ilk beni seçtin
Yaşın ilerledikçe boş verip geçtin
Gurbette gidip benden mi kaçtın
.....Bavul kucaklayıp kaçıp gittiniz
.....Köyde kalan yaşlıları nettiniz

Buralardan haber sorarsan eğer
Hasretin içimde bulurum değer
Sevginle yaşamak ne zormuş meğer
.....Ben derim ki insan gider ad kalır
.....içimdeki özlem biter yad kalır

Mal davar kurudu sağılmaz oldu
İnekler kapıdan dağılmaz oldu
Karapanda otlar yığılmaz oldu
.....Kuzuları ağılda seven yok artık
.....Yamaçlarda geven söken yok artık

Bak kızım köydeki okul yıkıldı
Bahçesine elma armut dikildi
Kalan boşluğa korangal ekildi
.....Köy öğretmeni çok emek etmişti
.....Her derdimizin yanında bitmişti

Okul kapısına kilit asıldı
Tüm çocuklarının sesi kesildi
Bodrumunda tinerciler basıldı
.....Bayrağı asacak kalmadı direk

.....Okul yoksa ağlamaya ne gerek

Kapı kilidini açan olmadı
Tarla çayırları biçen olmadı
Rençperlikten bıkip, kaçan olmadı
.....Sıhızırlı nine türküler dizer
.....Yapa yalnız kalmış beni çok üzer

Ekinlere dolu vurdu yok oldu
Mahsul bekleyen çiftçi şok oldu
Bur da bu afetler inan çok oldu
.....Tam zamanı bağ bahçeyi kazmanın
.....Yarını yok gurbet elde gezmenin

Arsiyan suyundan kimse içmiyor
Kanlı postadan hiç yolcu geçmiyor
Tuncer usta pantol ceket biçmiyor
.....Geçmiş anmaya velatta gezdim
.....Yalnızlıktan bazen canımdan bezdim

Yün çorap şal şoka giyilmez oldu
Komşularda sesiler duyulmaz oldu
Patates formaya koyulmaz oldu
.....Kuzine sobası yapan yok bilesin
.....Kapılarda kutan tapan yok bilesin

Köyde insanlar ne halde gel de gör
Çoğu göremiyor hepsi oldu kör
Merak ediyorsan bir gelene sor
.....Sasongilden Zülkif atölye kurdu
.....Yaptığı dolabı satışa sürdü

Meryem bibi yalnızlıktan çok çekti
Yalnız kalsa bile bostanı ekti
Domuz korksun diye korkuluk dikti
.....Sen görmedin tarla çayır yol oldu
.....Bahçe susuzluktan yandı çöl oldu

Mal yolunda nahır yayılır iken

Koyunlar ağılda sayılır iken
Turistler Artvin'e bayılır iken
.....Sen bakkal markete taşınır oldun
.....Sağlıksız gıdadan kaşınır oldun

Yazın poşalar çadır kurmaz oldu
Göçü indirip köyde durmaz oldu
Davul yapıp tokmak vurmaz oldu
.....Cevri Altuntaş mey çalıp söylemez
.....Kardeşi Salo Karabağ oynamaz

Elfaz amca köyde dana besliyor
Baylısan erkenden yolcu sesliyor
Temonun kamyonu yolda tıslıyor
.....Kimisi köydedir kimisi şehirde
.....Kimi yazın gelir kimi baharda

Evlerin halleri viran haraba
Yolları bakımsız çıkmaz araba
Ne bey kaldı ne ağa ne maraba
.....Tarla çayır oldu çayırlar orman
.....Ne sözüm geçer ne yazılı ferman

Soframızda yemek yalnız yenilmez
Konu komşularla ismin anılmaz
Artık nerde bu kız diye denilmez
.....Misafir gelmese sofrası kurulmaz
.....Komşular olmasa evde durulmaz

Bilmem gurbet ele neden gittiniz
Burnunuz büyütüp göğe yettiniz
En büyük kötülük kime ettiniz
.....Her ne istediysen fazladan aldın
.....Ben istemesem de sızladın aldın

Benim sözlerimi yalan mı dedin
Çalınan eşyaya talan mı dedin
Evden gitmeyeni kalan mı dedin
.....Hani nerde kaldı uçan kuşların

.....Yarım kaldı köyle olan düşlerin

Seni ararım hiç bir yerde yoksun
Sözlerinle gönül delen bir oksun
Aç gezme ne olur umarım toksun
.....Başım dumanlıdır bağrım yaralı
.....Kızım gelir diye kapım aralı

Nerde benim güzel gözlü kızlarım
Uzaktan uzağa ağlar izlerim
Geçmiş güne içim yanar sızlarım
.....Seven evlatlara başka sözüm yok
.....Ocağım sönüyor yanan közüm yok

Ağaçta çiçekler açanda gelsen
Gözüm gelenleri saçanda gelsen
Leylekler havada uçanda gelsen
.....Gel de umutlarım boşa çıkmasın
.....Kötülük ağacın kimse dikmesin

Sözüme burada son verdim kızım
Hasret çektirmeden gel derdim kızım
Düşlerimde seni hep gördüm kızım
.....Nerededir bu kızın diye soran var
.....Sana ağladığımı inan gören var